

Vendim nr. 13 datë 26.05.2022
(V-13/22)

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga: Vitore Tusha, Kryetare, Marsida Xhaferllari, Fiona Papajorgji, Elsa Toska, Altin Binaj, Përparim Kalo, Sandër Beci, Sonila Bejtja, anëtarë, me sekretare Belma Lleshi, në datën 26.05.2022 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë dokumentesh çështjen nr. 22 (S) 2021 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: SHOQËRIA “ELGAKOTI” SH.P.K.

SUBJEKT I INTERESUAR:

BASHKIA ELBASAN

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 8/14/6, datë 17.06.2021 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosshqyrtimit të çështjes në Gjykatën e Lartë brenda një afati të arsyeshëm.

Dërgimi i çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 43, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe pika 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 6/1 dhe 8 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 399/1 e vijues të Kodit të Procedurës Civile (*KPC*); ligji nr. 98/2016, datë 06.10.2016 “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 98/2016*); ligji nr. 49/2012, datë 03.05.2012 “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, i ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*); ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për

organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Sonila Bejtja, shqyrtoi parashtrimet e kërkueses, shoqërisë “Elgakoti” sh.p.k., e cila ka kërkuar pranimin e kërkesës, konstatoi se subjekti i interesuar, Bashkia Elbasan, nuk ka paraqitur prapësime me shkrim, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Shoqëria “Elgakoti” sh.p.k. (*kërkuesja*) është regjistruar në Qendrën Kombëtare të Biznesit (*QKB*) si subjekt tregtar me numër unik identifikimi NUIS K23302201L, me përfaqësues ligjor dhe administrator ortakun e vetëm të kësaj shoqërie, Bardhyl Ibrën.

2. Përmes shkresës nr. 2, datë 05.05.2010 të Drejtorisë së Taksave në Bashkinë e Elbasanit (*Drejtoria e Taksave, Elbasan*), kërkuesja është njoftuar për detyrimin tatimor në shumën 129.750 lekë, si rrjedhojë e mospagesës, si subjekt tatimor aktiv, të taksave vendore.

3. Duke mos qenë dakord me këto detyrime, me pretendimin se statusi i saj ligjor ka qenë pasiv për periudhën e ngarkuar me detyrimin tatimor, kërkuesja i është drejtuar me ankim kryetarit të Bashkisë Elbasan, i cili me shkresën nr. 1974/1 prot., datë 03.08.2010 e ka njoftuar për mospranimin e ankimit.

4. Në datën 26.08.2010 kërkuesja i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan me kërkesëpadi me objekt kundërshtimin e shkresës nr. 2, datë 05.05.2010 të Drejtorisë së Taksave, Elbasan.

5. Me vendimin nr. 2507 (13-2010-4926), datë 09.12.2010, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan ka vendosur pushimin e gjykimit për shkak të mosparaqitjes së palëve në gjykatë pa shkaqe të arsyeshme.

6. Kërkuesja ka bërë ankim ndaj vendimit të lartpërmendur, për të cilin Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 10-2013-1822 (827), datë 25.11.2013, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan.

7. Për rekursin e paraqitur nga kërkuesja, me vendimin nr. 00-2017-520 (130), datë 15.03.2017, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur prishjen e vendimit nr. 10-

2013-1822 (827), datë 25.11.2013 të Gjykatës së Apelit Durrës dhe dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën Administrative të Apelit, duke arsyetuar, ndër të tjera, se vendimi i Gjykatës së Apelit Durrës ishte dhënë nga një gjykatë jo kompetente, pasi me hyrjen në fuqi të ligjit nr. 49/2012 mosmarrëveshjet e këtij lloji nuk gjykohen më nga gjykatat e apelit të organizuara në rrethe, por nga Gjykata Administrative e Apelit. Në këto kushte, Gjykata e Apelit Durrës duhet të kishte shpallur moskompetencën e saj lëndore për gjykimin e çështjes.

8. Pas vendimit të lartpërmendur të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, çështja është regjistruar në Gjykatën Administrative të Apelit me nr. 31003-02340-86-2017 regj.them., datë 11.05.2017.

9. Në datën 08.07.2019 kërkuesja i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë me objekt: *“Konstatimi i cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosgjyimit brenda një afati të arsyeshëm të parashikuar në shkronjën “a” të nenit 399/2 të Kodit të Procedurës Civile, të vendimit të Gjykatës së Lartë të Shqipërisë nr. 00-2017-520 (130), datë 15.03.2017, që ka vendosur prishjen e vendimit nr. 827, datë 25.11.2013, të Gjykatës së Apelit Durrës e dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën Administrative të Apelit Tiranë dhe detyrimin e kësaj gjykate për përshpejtimin e gjyimit të çështjes.”*

10. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 8/14/6, datë 17.06.2021, ka vendosur rrëzimin e kësaj kërkeje, pasi nuk ka konstatuar zvarritje të qëllimshme të çështjes nga gjyqtari relator. Ndër të tjera, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka arsyetuar se vonesa e gjatë në shqyrtimin e çështjes ishte rrjedhojë e një problematike të përgjithshme që tejkalonte rastin konkret dhe se reforma në drejtësi ka shkarkuar/pezulluar një numër të konsiderueshëm gjyqtarësh, duke krijuar kosto për qytetarët në tejzgjatjen e afateve për gjykimin e çështjeve gjyqësore, por që këto vështirësi janë proporcionale në raport me të mirën e përgjithshme të krijuar nga procesi i reformës. Parimi i gjyimit brenda një afati të arsyeshëm nuk duhet të keqkuptohet, pasi shpejtësia e kryerjes së veprimeve procedurale nuk e përjashton, përkundrazi e nënkupton kryerjen me cilësi të këtyre veprimeve të gjykatës. Në asnjë rast cilësia e procesit të rregullt ligjor dhe e vendimmarrjes së gjykatës nuk duhet të sakrifikohet për *“sasinë e afatit të arsyeshëm”* ose edhe për ekonominë gjyqësore në tërësi (*shih paragrafët 22, 26 dhe 27 të vendimit të Gjykatës së Lartë*).

11. Në datën 16.11.2021 kërkuesja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*), duke kërkuar, në thelb, konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për proces të rregullt

ligjor si rezultat i mosgjykimit të çështjes nga Gjykata Administrative e Apelit brenda një afati të arsyeshëm, si dhe shfuqizimin e vendimit nr. 8/14/6, datë 17.06.2021 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

12. Me vendimin e datës 23.12.2021, Kolegji i Gjykatës Kushtetuese ka vendosur kalimin e kërkesës për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve. Kjo e fundit, me vendimin e datës 03.02.2022, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë dokumentesh.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

13. **Kërkuësja**, shoqëria “Elgakoti” sh.p.k., në kërkesën drejtuar Gjykatës ka pretenduar, në mënyrë të përmbledhur, se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektet e mëposhtme:

13.1. *E drejta për gjykim brenda një afati të arsyeshëm*, pasi Gjykata Administrative e Apelit nuk e ka shqyrtuar ende çështjen e saj të regjistruar në datën 11.05.2017, ndonëse është tejkualuar afati i parashikuar në nenin 48 të ligjit nr. 49/2012. Po kështu, kërkesa e saj për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave është gjykuar nga Gjykata e Lartë tej afatit 45-ditor, të parashikuar nga neni 399/7, pika 2, i KPC-së.

13.2. *E drejta e aksesit*, pasi gjykatat nuk kanë zgjidhur ende në themel çështjen e saj.

13.3. *Parimi i sigurisë juridike*, pasi gjykatat nuk kanë dhënë vendime brenda afateve të përcaktuara nga ligjet përkatëse.

13.4. *E drejta për dëmshpërblim*, pasi rivendosja e së drejtës së saj të shkelur mund të bëhet vetëm përmes dëmshpërblimit dhe kthimit të çështjes për rigjykim.

14. **Subjekti i interesuar**, Bashkia Elbasan, nuk ka paraqitur prapësime me shkrim, edhe pse është njoftuar rregullisht.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuësës

15. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me iniciimin e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1,

shkronja “i” dhe pika 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

16. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vëren se kërkesja, në thelb, pretendon gjykimin përtej afatit të arsyeshëm të çështjes të saj në Gjykatën Administrative të Apelit, i cili ende nuk ka përfunduar, duke kërkuar edhe shfuqizimin e vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, që ka rrëzuar kërkesën e saj për përsheptimin e procedurave.

17. Për rrjedhojë, kërkesja, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pika 1, shkronja “i” dhe pika 2, të Kushtetutës, pasi është palë ndërgjyqëse në procesin gjyqësor që ajo kundërshton dhe ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

18. Një kriter tjetër që përcaktohet nga nenet 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neni 71/a, pika 1, shkronja “a”, i ligjit nr. 8577/2000, ka të bëjë me *shterimin e mjeteve juridike efektive*. Shterimi i mjeteve përbën parakusht që duhet përmbushur nga kërkesja, e cila para se t’i drejtohet Gjykatës duhet të vërtetojë se i ka përdorur të gjitha mjetet juridike të njohura nga ligji dhe të mjaftueshme për të rivendosur të drejtat e shkelura. Për plotësimin e këtij kriteri kërkesja duhet të shfrytëzojë në rrugë normale mjetet juridike, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe të frytshme për një çështje konkrete. Mjetet juridike sherojnë kur, në varësi të rrethanave të çështjes, rregullat procedurale nuk parashikojnë mjete të tjera ankimi. Nga ana tjetër, duhet theksuar se bëhet fjalë për shterimin e mjeteve juridike *efektive*, në kuptimin e shterimit të atyre mjeteve që janë të afta për të rivendosur të drejtën që pretendohet se është shkelur (*shih vendimet nr. 3, datë 17.02.2022; nr. 35, datë 01.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Pas ndryshimeve që iu bënë KPC-së me ligjin nr. 38/2017 “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 8116, datë 29.03.1996 “Kodi i Procedurës Civile i Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar” (*ligji nr. 38/2017*), Gjykata ka vlerësuar se legjislacioni i

brendshëm parashikon mjete juridike që i ofrojnë individit rezultate konkrete për rivendosjen e së drejtës kushtetuese për gjykim brenda një afati të arsyeshëm dhe se individi duhet t'i shfrytëzojë ato përpara se t'i drejtohet asaj (*shih vendimin nr. 3, datë 11.02.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Megjithatë, duke qenë këto mjete të reja, si dhe duke pasur parasysh qëndrimin e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*GJEDNJ*) për çështje të kësaj natyre, Gjykata e ka konsideruar të shteruar këtë kriter si në rastet kur Gjykata e Lartë është shprehur me vendim (*shih vendimet nr. 3, datë 17.02.2022; nr. 2, datë 17.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*), ashtu edhe në rastet e mungesës së një vendimi të saj (*shih vendimet nr. 39, datë 09.12.2021; nr. 35, datë 01.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Në rastin konkret, Gjykata vëren se sipas shkresës nr. 827/1, datë 26.05.2022 të Gjykatës Administrative të Apelit, kërkuesja nuk ka paraqitur kërkesë para asaj gjykate për përshpejtimin e gjykimit të çështjes sipas nenit 460, pika 3, të KPC-së, por i është drejtuar Gjykatës së Lartë në përputhje me nenet 399/1 e vijues të këtij kodi. Me vendimin nr. 8/14/6, datë 17.06.2021, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur rrëzimin e kërkesës së kërkueses për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave.

21. Gjykata vëren se, në thelb, Gjykata e Lartë ka vlerësuar se mosveprimi i Gjykatës Administrative të Apelit nuk ka ndodhur për shkaqe subjektive të gjyqtarit relator, por për shkak të ngarkesës, akumulimit të çështjeve dhe shkurtimit të numrit të gjyqtarëve në sistem, pasojë këto të reformës në drejtësi (*shih paragrafët 21 - 26 të vendimit të Gjykatës së Lartë*).

22. Në këto kushte, Gjykata vëren se kërkuesja e ka përmbushur kriterin e shterimit të mjeteve juridike efektive, të parashikuar nga neni 131, pika 1, shkronja "F", i Kushtetutës dhe neni 71/a, pika 1, shkronja "a", i ligjit nr. 8577/2000.¹

23. Në vijim, Gjykata vlerëson se kërkuesja legjitimohet edhe *ratione temporis*, pasi vendimi i kundërshtuar i Gjykatës së Lartë, i cili mban datën 17.06.2021, i është komunikuar asaj në datën 16.07.2021, kurse ankimi kushtetues individual është paraqitur në Gjykatë në datën 16.11.2021, pra brenda afatit 4-mujor të parashikuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja "b", i ligjit nr. 8577/2000.

24. Për sa i takon legjitimitet *ratione materiae*, Gjykata vëren se, edhe pse jo në objekt të kërkesës, kërkuesja ka kërkuar dëmshpërblim si mjet për riparimin e cenimit të shkaktuar për shkak të mosshqyrtimit të çështjes së saj brenda afatit nga Gjykata e Lartë.

---

¹ Gjyqtarët A. Binaj dhe P.Kalo votuan kundër legjitimitetit të kërkueses për shkak të mosshqyrtimit të mjetit juridik të parashikuar në nenin 460, pika 3, të KPC-së

Sipas saj, vendimi për kërkesën për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e gjykimit të çështjes është dhënë nga Gjykata e Lartë pas rreth 1 viti e 11 muajve, në kundërshtim me nenin 399/7, pika 2, të KPC-së që parashikon afatin 45-ditor për shqyrtimin e saj.

25. Në lidhje me këtë pretendim, Gjykata thekson se, bazuar në nenin 131 të Kushtetutës, ai nuk bën pjesë në juridiksionin e saj, prandaj kërkesja nuk legjitimohet *ratione materiae* në këtë drejtim.

26. Gjykata, gjithashtu, konstaton se objekt i ankimit kushtetues individual është ecuria e gjykimit që lidhet me kundërshtimin nga kërkesja të detyrimeve tatimore të vendosura ndaj saj nga Bashkia Elbasan, gjykim i cili është duke u zhvilluar në Gjykatën Administrative të Apelit. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se, në vështrim të neneve 42 dhe 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, pretendimi për kohëzgjatjen e paarsyeshme të procesit të themelit përfshihet në juridiksionin kushtetues, prandaj në vijim do të analizojë bazueshmërinë e tij në themel.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për shqyrtimin e çështjes brenda një afati të arsyeshëm

27. Kërkesja pretendon se i është cenuar e drejta e gjykimit brenda një afati të arsyeshëm nga Gjykata Administrative e Apelit, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së.

28. Gjykata rithekson se e drejta për proces të rregullt ligjor, pjesë e të cilit është edhe gjykimi brenda një afati të arsyeshëm, garantohet nga neni 42 i Kushtetutës dhe se kjo e drejtë luan një rol qendror në sistemin e mbrojtjes së të drejtave të njeriut (*shih vendimet nr. 37, datë 05.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka vlerësuar se kohëzgjatja e gjykimit, normalisht, llogaritet nga momenti i fillimit të procesit gjyqësor deri në momentin kur jepet vendimi dhe se në kohëzgjatjen e përgjithshme të gjykimit nuk përjashtohen vonesat e shkaktuara nga zbatimi i reformës në drejtësi, pasi barra e këtyre vonesave nuk duhet të zhvendoset te palët ndërgjyqëse (*shih vendimet nr. 3, datë 17.02.2022; nr. 2, datë 17.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

30. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vëren se pas kthimit për rigjykim nga Gjykata e Lartë, çështja e kërkeses është regjistruar në Gjykatën Administrative të Apelit në datën

11.05.2017 dhe ndonëse kanë kaluar mbi 5 vjet, kërkuesja ende nuk ka një vendimmarrje për çështjen e saj.

31. Lidhur me afatet e gjykimit të mosmarrëveshjeve administrative, Gjykata sjell në vëmendje se neni 48 i ligjit nr. 49/2012 parashikon afatin 30-ditor për shqyrtimin e çështjes nga Gjykata Administrative e Apelit, ndërsa KPC-ja, me ndryshimet e vitit 2017, në grupin e rregullave për mjetet e ankimit për konstatimin e shkeljeve të gjykimit brenda afatit të arsyeshëm, ka përcaktuar afatin 1-vjeçar për përfundimin e gjykimit administrativ në shkallë të dytë (neni 399/2, pika 1, shkronja “a”), që zgjatet edhe me 6 muaj të tjerë në rastin kur çështjet gjyqësore janë ende në proces gjykimi në kohën e hyrjes në fuqi të këtyre ndryshimeve (neni 109 i ligjit nr. 38/2017).

32. Kërkuesja ka pretenduar para Gjykatës se në gjykimin e çështjes së saj nuk janë respektuar afatet ligjore, duke u zgjatur në mënyrë të paarsyeshme dhe se, referuar jurisprudencës kushtetuese, vonesa nuk mund të justifikohet nga numri i lartë i çështjeve që kanë në shqyrtim gjykatat administrative. Duke konsideruar afatet ligjore në raport me kohëzgjatjen e çështjes së kërkueses, çështje e cila ka qenë në proces në kohën e hyrjes në fuqi të ndryshimeve të KPC-së, Gjykata vlerëson se *prima facie* gjykimi i çështjes konkrete në Gjykatën Administrative të Apelit është tejzgjatur.

33. Në jurisprudencën e Gjykatës, fillimisht, kërkesat për ekzekutimin e vendimit gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm janë vlerësuar nën dritën e rrethanave të veçanta të çështjes, duke mbajtur në konsideratë sjelljen e kërkueses, kompleksitetin e çështjes dhe sjelljen e autoriteteve (*shih vendimet nr. 14, datë 15.04.2010; nr. 9, datë 01.04.2009; nr. 6, datë 31.03.2006 të Gjykatës Kushtetuese*). Në vijim, Gjykata, gjatë shqyrtimit të kërkesave për gjykimin brenda një afati të arsyeshëm, ka theksuar se për të vlerësuar arsyeshmërinë e zgjatjes së procesit, përveç kriterëve të lartpërmendura, duhet të konsiderohet edhe rreziku që sjell për kërkuesin kjo tejzgjatje e afateve të gjykimit (*shih vendimin nr. 12, datë 05.03.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Këto kritere, nën dritën e jurisprudencës së GJEDNJ-së, u pasqyruan edhe në jurisprudencën e Gjykatës, kur shqyrtoi gjykimin brenda një afati të arsyeshëm pas hyrjes në fuqi të rregullave të reja të parashikuara nga nenet 399/1 e vijues të KPC-së (*shih vendimet nr. 35, datë 01.11.2021; nr. 34, datë 01.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*), e cila kontrolloi edhe kriterin “*çfarë përbën rrezik*” për kërkuesin.

34. Në këtë këndvështrim, në vijim Gjykata do të analizojë këto kritere në rastin konkret duke pasur parasysh sidomos: (i) sjelljen e kërkueses; (ii) kompleksitetin e çështjes; (iii) sjelljen e autoriteteve; (iv) si dhe çfarë përbën rrezik për kërkuesen.

i. Sjellja e kërkueses

35. Gjykata në jurisprudencën e saj është shprehur se vlerësimi i sjelljes së kërkuetit është element përcaktues i kohëzgjatjes së arsyeshme të gjykimit, duke analizuar rrethanat nëse kërkuesi ka vepruar në përputhje me të drejtat procedurale, duke shfaqur ose jo interes të vazhdueshëm për gjykimin e çështjes brenda një afati sa më të përshtatshëm për të dhe nëse ai është bërë shkak ose ka shkaktuar vonesa në këtë drejtim. Sjellja e kërkuetesve përbën një faktor objektiv që duhet të merret parasysh për vlerësimin nëse është tejkaluar koha e arsyeshme, sipas kërkesave të nenit 42 të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 3, datë 17.02.2022; nr. 37, datë 05.11.2021; nr. 35, datë 01.11.2021; nr. 12, datë 05.03.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

36. Në çështjen në shqyrtim, Gjykata konstaton se kërkuësja ka vepruar në përputhje me të drejtat procedurale dhe nuk rezulton të jetë bërë shkak ose të ketë shkaktuar vonesa në gjykimin e çështjes, madje edhe pse nuk i është drejtuar Gjykatës Administrative të Apelit, sipas nenit 460, pika 3, të KPC-së, ajo i është drejtuar Gjykatës së Lartë në datën 08.07.2019 me kërkesë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave, sipas neneve 399/1 e vijues të KPC-së.

ii. Kompleksiteti i çështjes

37. Gjykata ka theksuar se në vlerësimin e kompleksitetit të çështjes marrin rëndësi të gjitha aspektet e saj, përfshirë objektin, faktet e kundërshtuara, volumin dhe natyrën e provave, llojin dhe ndërthurjen e ligjeve të zbatueshme, si dhe numrin e palëve pjesëmarrëse në proces. Kohëzgjatja e konsiderueshme e gjykimit mund të justifikohet nga kompleksiteti i çështjes, sepse balancohet nga parimi i administrimit të përshtatshëm të drejtësisë (*shih vendimet nr. 3, datë 17.02.2022; nr. 2, datë 17.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

38. Gjykata konstaton se mosmarrëveshja objekt gjykimi është e natyrës administrative, që rregullohet nga ligji nr. 49/2012. Gjykimi në shkallën e parë është zhvilluar në mungesë të palëve dhe, krahas kërkueses, në gjykim është thirrur, si subjekt i paditur, Bashkia Elbasan. Po kështu, Gjykata konstaton se procedurat në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Elbasan kanë zgjatur rreth 3 muaj e gjysmë, në Gjykatën e Apelit Durrës 2 vjet e 11 muaj, në

Gjykatën e Lartë rreth 3 vjet e 3 muaj dhe se Gjykata Administrative e Apelit është vënë në lëvizje përmes vendimit të Gjykatës së Lartë që i ka dërguar çështjen për rigjykim. Në thelb, çështja e kërkueses, aktualisht në shqyrtim në Gjykatën Administrative të Apelit, ka të bëjë me ankimin ndaj një vendimi për pushimin e gjykimit.

39. Nga materialet e dosjes gjyqësore rezulton se relator i çështjes në Gjykatën Administrative të Apelit është caktuar fillimisht gjyqtari A.L., i cili nuk ushtron më funksionin e tij në këtë gjykatë. Në vijim, çështja i ka kaluar gjyqtarës E.M. dhe deri në datën e zhvillimit të seancës plenare nga Gjykata Kushtetuese, për çështjen nuk rezulton të jenë kryer veprime të tjera procedurale, si njoftimi i palëve për paraqitjen e parashtrimeve shtesë, caktimi i seancës ose marrja e provave.

40. Për sa më lart, Gjykata çmon se kjo çështje nuk paraqet rrethana të veçanta ose komplekse që mund të justifikojnë vonesat kohore në gjykimin e saj në Gjykatën Administrative të Apelit.

iii. Sjellja e autoriteteve

41. Gjykata ka theksuar se neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së vendosin detyrimin për organizimin e sistemit ligjor të vendit në mënyrë të tillë që gjykatat të plotësojnë kërkesat e standardeve për një proces të rregull ligjor, përfshirë këtu edhe atë të gjykimit brenda afatit të arsyeshëm. Në këtë drejtim, gjykatat kanë për detyrë të sigurojnë që të gjitha subjektet që marrin pjesë në proces të sillen në mënyrë që të evitojnë çdo vonesë të panevojshme. Ngarkesa e gjykatave nuk është argument kushtetues që mund të justifikojë mosgjykimin e çështjeve brenda afateve të përcaktuara nga ligjvënësi. Hyrja në fuqi e një ligji kushtëzon hyrjen në fuqi të normave të prodhuara prej tij, ose e thënë ndryshe, zbatueshmërinë e tyre nga ana e të gjitha organeve, përveç rasteve kur ligji parashikon ndryshe. Në të kundërt është detyrë e ligjvënësit të marrë masat dhe të gjejë mjetet e duhura për ndryshimin e gjendjes faktike (vonesës në shqyrtimin e çështjeve në Gjykatë të Lartë), me qëllim që ligjet të zbatohen dhe gjykatat e të gjitha niveleve të funksionojnë normalisht (*shih vendimet nr. 3, datë 17.02.2022; nr. 2, datë 17.02.2022; nr. 39, datë 09.12.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

42. Në vlerësimin e kohëzgjatjes së përgjithshme të procedurave, Gjykata vijon të mbajë një qasje më të kujdesshme, duke pasur parasysh ndryshimet që solli reforma në sistemin e drejtësisë në vendin tonë dhe efektet e saj, veçanërisht lidhur me plotësimin e numrit të gjyqtarëve në gjykata dhe numrin e madh të çështjeve në pritje për t'u shqyrtuar.

Megjithatë, ajo ka theksuar se parashikimi i një reforme të kësaj natyre nuk mund të justifikojë vonesat, pasi shteti është i detyruar të organizojë hyrjen në fuqi dhe zbatimin e masave që shmangin tejkëmbjen e shqyrtimit të çështjeve në pritje. Në këtë drejtim, akumulimi i përkohshëm i çështjeve nuk e ngarkon shtetin me përgjegjësi, në rast se ka ndërmarrë veprime të menjëhershme që synojnë përmirësimin e situatës për të zgjidhur një situatë të tillë. Pavarësisht se ka disa metoda që mund të zbatohen nga gjykatat për të nxitur përkohësisht përshpejtimin e gjykimit të çështjeve, nëse edhe një zgjidhje e tillë rezulton në tejkëmbje dhe kthehet në një problem të organizimit strukturor, atëherë shteti duhet të sigurojë miratimin e masave më efektive dhe të organizojë sistemin gjyqësor, në mënyrë që të garantohet e drejta për të marrë një vendim përfundimtar brenda një periudhe të arsyeshme (*shih vendimet nr. 35, datë 01.11.2021; nr. 34, datë 01.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

43. Në rastin në shqyrtim, Gjykata konstaton se gjykimi administrativ i ankimit të kërkueses vazhdon prej më shumë se 5 vjetësh pa vendimmarrje në shkallë të dytë, ndonëse ligjvënësi ka parashikuar afate procedurale konkrete në ligjin nr. 49/2012 (*shih paragrafin 31 të vendimit*).

44. Duke marrë në konsideratë numrin aktual të gjyqtarëve në Gjykatën Administrative të Apelit, i cili është ulur në 6, si dhe numrin e lartë prej 15.157 çështjesh për shqyrtim prej saj (*shih raportin e KLGJ-së mbi gjendjen e sistemit gjyqësor dhe veprimtarinë e Këshillit të Lartë Gjyqësor për vitin 2021, faqja 63*), për qëllime të shqyrtimit kushtetues të çështjes, në seancën plenare të datës 26.05.2022, Gjykata vlerësoi të merrte informacion nga ajo gjykatë për ngarkesën e gjyqtarit relator, të cilit i është caktuar për shqyrtim çështja e kërkueses. Me shkresën nr. 827/1 prot., datë 26.05.2022, Gjykata Administrative e Apelit ka informuar Gjykatën se gjyqtarja relatore E.M. ka një ngarkesë prej 3822 çështjesh e aktualisht po gjykon çështje të periudhës janar-mars 2017.

45. Duke iu rikthyer çështjes konkrete, Gjykata vëren se edhe pse efektet e reformës në drejtësi nuk përbëjnë argument kushtetues në vlerësimin e kohëzgjatjes së përgjithshme të procedurave (*shih paragrafin 42 të vendimit*) dhe se situata nuk është në nivelet e duhura të eficiencës dhe efikasitetit të masave të deritanishme të marra nga autoritetet që mund të çonin në evitimin e tejkëmbjes së procedurave gjyqësore, duket se KLGJ-ja ka marrë masa konkrete përmes përcaktimit të kalendarit të çështjeve në gjykatën e apelit.

iv. Çfarë përbën rrezik për kërkuesen

46. Gjatë jurisprudencës së saj Gjykata ka theksuar, gjithashtu, se disa kategori çështjesh, për shkak të natyrës së tyre, kërkojnë përshpejtim të posaçëm të gjykimit. Në këto raste duhet të merret parasysh ajo çfarë përbën rrezik për pozitën e kërkuarit në procesin gjyqësor, pra rëndësia për kërkuarin e së drejtës objekt gjykimi. Kjo do të thotë se disa çështje që lidhen me interesa “vetjake e jetësore”, siç janë ato të kujdestarisë, marrëdhëniet e punës, lipset të trajtohen me përparësi dhe shpejtësi të veçantë (*shih vendimet nr. 39, datë 09.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021; nr. 12, datë 05.03.2012 të Gjykatës Kushtetuese*), të cilat duhet të mbahen në konsideratë gjatë gjykimit nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm.

47. Nga ana tjetër, GJEDNJ-ja është shprehur se në zbatim të parimit *minimis non curat praetor*, që pretendimet për cenimin e një të drejte të merren në shqyrtim prej saj, duhet të arrihet një nivel minimal rrezikshmërie. Përcaktimi i këtij niveli minimal është relativ dhe varet nga rrethanat e çështjes konkrete (*shih vendimin e GJEDNJ-së, Cecchetti kundër San Marino, datë 09.04.2013, § 29*).

48. Në rastin në shqyrtim, duke marrë parasysh shumën e detyrimeve të taksave vendore në ngarkim të kërkuarës (*shih paragrafin 2 të vendimit*), Gjykata çmon se çështja nuk është e një natyre të tillë që interesi i saj të rrezikohet në shkallë të konsiderueshme nga kohëzgjatja e tepruar e procedurave gjyqësore.

49. Në përfundim, duke pasur parasysh rrethanat e çështjes konkrete, kompleksitetin e saj, rrezikun në një shkallë jo të konsiderueshme për interesin e kërkuarës, si dhe sjelljen e autoriteteve, Gjykata vlerëson se nuk ka cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosshqyrtimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm. Për rrjedhojë, kërkesa duhet të rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71 dhe 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

V E N D O S I:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 26.05.2022

Shpallur më 27.06.2022

MENDIM PAKICE

1. Në gjykimin kushtetues të vënë në lëvizje nga shoqëria “Elgakoti” sh.p.k. (*kërkuesja*), me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 8/14/6, datë 17.06.2021 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë dhe konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosshqyrtimit të çështjes në Gjykatën e Lartë brenda një afati të arsyeshëm, jemi kundër qëndrimit të shumicës, pasi vlerësojmë se kërkesa duhej pranuar. Në mbështetje të nenit 132, pika 3, të Kushtetutës dhe nenit 72, pika 8, të ligjit nr. 8577/2000, që parashikojnë publikimin e mendimit të pakicës së bashku me vendimin përfundimtar të Gjykatës Kushtetuese, parashtröjmë në vijim argumentet që mbështesin qëndrimin kundër.

2. Në lidhje me rrethanat e faktit rezulton se në datën 26.08.2010 kërkuesja i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan me kërkesëpadi me objekt kundërshtimin e shkresës nr. 2, datë 05.05.2010 të Drejtorisë së Taksave, Elbasan, që në thelb lidhej me vendosjen e detyrimeve tatimore të vendosura nga Bashkia Elbasan. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan, me vendimin nr. 2507 (13-2010-4926), datë 09.12.2010, ka vendosur pushimin e gjykimin për shkak të mosparaqitjes së kërkueses në seancë. Mbi bazën e ankimit të kërkueses, në datën 25.11.2013 Gjykata e Apelit Durrës ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë. Në datën 15.03.2017 Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, pasi ka konstatuar se nuk ishin respektuar rregullat e kompetencës lëndore, ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe kthimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën Administrative të Apelit, ku çështja është regjistruar në datën 11.05.2017.

3. Shumica ka parashtruar se kohëzgjatja e gjykimin administrativ të ankimit të kërkueses në shkallë të dytë është mbi 5 vjet, duke e llogaritur atë nga data e regjistrimit të

çështjes në Gjykatën Administrative të Apelit mbi bazën e vendimit të Gjykatës së Lartë, që i ka dërguar çështjen për rishqyrtim si gjykatë kompetente. Mënyra e llogaritjes së kohëzgjatjes së gjykimit është një prej çështjeve që na ndan nga shumica, pasi vlerësojmë se kohëzgjatja nuk duhet llogaritur në mënyrë të izoluar vetëm në raport me regjistrimin e çështjes së kërkueses në Gjykatën Administrative të Apelit. Duke iu referuar thelbit të kërimit të kërkueses, e cila ankohet për gjykim tej afateve të arsyeshme të çështjes së saj në shkallë të dytë, dhe jurisprudencës kushtetuese, sipas së cilës kohëzgjatja llogaritet nga momenti i fillimit të procesit gjyqësor, deri në momentin kur jepet vendimi (*shih vendimet nr. 2, datë 17.02.2022; nr. 34, datë 01.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*), konstatohet se ankimi është regjistruar fillimisht në Gjykatën e Apelit Durrës në datën 14.02.2011. Nga kjo datë e deri në ditën e shqyrtimit kushtetues të çështjes në seancë plenare kanë kaluar 11 vjet, 3 muaj e 13 ditë pa pasur ende një vendimmarrje të gjykatës së shkallës së dytë për ankimin e kërkueses ndaj vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan.

4. Ndajmë të njëjtin qëndrim me shumicën se çështja duhej shqyrtuar në zbatim të kriterëve të vendosura nga jurisprudenca kushtetuese, që lidhen me rrethanat e veçanta të çështjes, duke pasur parasysh sidomos sjelljen e kërkueses, kompleksitetin e çështjes, sjelljen e autoriteteve dhe rrezikun që sjell për kërkuesen tejzgjatja e afateve të gjykimit (*shih paragrafët 33-34 të vendimit*). Duke i zbatuar këto kritere në çështjen konkrete, shumica, përfundimisht, ka vlerësuar se bazuar në rrethanat e çështjes konkrete, kompleksitetin e çështjes, rrezikun në një shkallë jo të konsiderueshme për interesin e kërkueses, si dhe sjelljen e autoriteteve, nuk ka cenim të së drejtës për proces të rregullt ligjor si rezultat i mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm (*shih paragrafin 49 të vendimit*).

5. Ashtu si edhe shumica, vlerësojmë se për sa i përket *sjelljes së kërkueses*, ajo ka vepruar në përputhje me të drejtat procedurale dhe nuk rezulton të jetë bërë shkak për vonesa në gjykimin e çështjes, të cilat mund të justifikonin vonesën në Gjykatën Administrative të Apelit (*shih paragrafin 36 të vendimit*).

6. Për sa i përket *kompleksitetit të çështjes*, konstatohet se objekti i ankimit në gjykatën e shkallës së dytë lidhet me verifikimin e shkakut të pushimit të gjykimit në shkallë të parë, pra nëse njoftimi i kërkueses ka qenë i rregullt dhe mosparaqitja e saj në seancë ka qenë pa shkaqe të arsyeshme. Për rrjedhojë, klasifikimi i saj si “*çështje që nuk paraqet rrethana të veçanta ose komplekse që mund të justifikojnë vonesat kohore në gjykimin e saj në Gjykatën Administrative të Apelit*” (*shih paragrafin 40 të vendimit*) duhet plotësuar, duke theksuar se

rrethanat konkrete dëshmojnë se çështja është ndër më të thjeshtat nga pikëpamja juridike për t'u shqyrtuar.

7. Lidhur me kriterin e *sjelljes së autoriteteve*, shumica pranon se ligji nr. 49/2012 ka vendosur afate të shkurtra gjykimi, por situata nuk është në nivelet e duhura të eficiencës dhe efikasitetit të masave të deritanishme të marra nga autoritetet, që mund të çonin në evitim të tejzgjatjes së procedurave gjyqësore, duke marrë parasysh numrin e gjyqtarëve, i cili është ulur në 6 në Gjykatën Administrative të Apelit, numrin e lartë të çështjeve për shqyrtim prej saj, ngarkesën e punës së gjyqtarës relatores, ndonëse KLGJ-ja ka marrë masa konkrete përmes përcaktimit të kalendarit të çështjeve në gjykatën e apelit (*shih paragrafët 43-45 të vendimit*).

8. Në ndryshim nga shumica, çmojmë se në çështjen konkrete duhet të merret në konsideratë edhe sjellja e Gjykatës së Apelit Durrës, e cila me vendimin e saj nr. 10-2013-1822 (827), datë 25.11.2013 është shprehur për çështjen e kërkueses, duke mos respektuar rregullat e kompetencës lëndore, duke i dhënë në këtë mënyrë shkak Gjykatës së Lartë që të urdhëronte rigjykimin e çështjes në shkallë të dytë. Gjithashtu, ndonëse bëhej fjalë për një çështje të thjeshtë juridike - identifikimi i gjykatës kompetente në kohën kur gjykatat administrative të krijuara me ligj kishin filluar të funksiononin, Gjykatës së Lartë iu deshën më shumë se 3 vjet për ta shqyrtuar këtë çështje dhe për të urdhëruar rigjykimin në shkallë të dytë nga Gjykata Administrative e Apelit. Për rrjedhojë, në çështjen konkrete autoritetet nuk janë sjellë në mënyrën e duhur për të respektuar të drejtën e kërkueses për proces të rregullt ligjor brenda një afati të arsyeshëm.

9. Për sa i takon *rrezikut që sjell për kërkuesen tejzgjatja e afateve të gjykimit*, shumica ka vlerësuar se duke marrë parasysh shumën e detyrimeve për taksat vendore në ngarkim të kërkueses, çështja nuk është e një natyre të tillë që interesi i saj të rrezikohet në shkallë të konsiderueshme nga kohëzgjatja e tepruar e procedurave gjyqësore, pasi nuk arrihet niveli minimal i rrezikshmërisë për marrjen në shqyrtim me prioritet të çështjes së saj (*shih paragrafët 46-48 të vendimit*).

10. Në parim jemi dakord se në ndryshim nga proceset gjyqësore ku vendosen të drejta vetjake dhe tepër të rëndësishme për individin, në rastin konkret interesi thelbësor i kërkueses në proces – kundërshtimi i taksave bashkiake të caktuara ndaj saj, *prima facie* nuk përbën interes prioritar, në kuptimin që gjykatat të kenë detyrimin të përshpejtojnë gjykimin. Megjithatë, duhet theksuar se verifikimi i rëndësisë së të drejtës materiale në procesin gjyqësor merr rëndësi dhe bëhet përcaktues në rastet kur kohëzgjatja e gjykimit, kompleksiteti i çështjes dhe sjellja e autoriteteve janë të tilla që vështirësojnë nxjerrjen e një përfundimi për respektimin

e së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm. Përdorimi i këtij kriteri në mënyrë të veçuar dhe zbatimi i tij si faktor përcaktues në çdo rast nuk përputhet me vlerësimin “nën dritën e rrethanave të çdo rasti konkret” që ka vendosur jurisprudenca kushtetuese (*shih vendimet nr. 3, datë 17.02.2022; nr. 33, datë 01.11.2021; nr. 12, datë 05.03.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Po kështu, nëse ky kriter vlerësohet në mënyrë të veçuar dhe me vlerë përcaktuese për pranimin e ankimit të individëve, atëherë rrezikohet të cenohet thelbi i së drejtës kushtetuese për proces të rregullt, sipas nenit 42 të Kushtetutës, duke e kufizuar/eliminuar atë për individët që zhvillojnë një proces gjyqësor për mbrojtjen e atyre të drejtave të ligjshme që nuk përfshihen në kategorinë e interesave prioritare.

11. Duke iu kthyer çështjes konkrete, rrethanat faktike tregojnë se kohëzgjatja e gjykimit në shkallë të dytë është haptazi e paarsyeshme (11 vjet, 3 muaj e 13 ditë në shkallë të dytë) në raport me natyrën juridike shumë të thjeshtë të çështjes (vlerësimi i shkaqeve të mungesës së kërkueses në seancë). Gjithashtu, rrethanat konkrete tregojnë se sjellje të caktuara të gjykatave dhe natyra e thjeshtë juridike e çështjes janë rrethana të mjaftueshme që ta detyronin gjykatën e shkallës së dytë të përshpejtonte çështjen. Ashtu siç ka normuar KLGJ-ja me vendimin nr. 78, datë 30.05.2019, përbëjnë kritere të veçanta për përshpejtimin e gjykimit, rastet e ankimit në gjykatën e shkallës së dytë ndaj vendimeve të pushimit të gjykatës së shkallës së parë (Kreu II, pika 3.1., shkronja “e”) dhe çështjet për të cilat Gjykata e Lartë ka vendosur kthimin e çështjes për rigjykim (Kreu II, pika 3.2., shkronja “a”). Është e vërtetë që ky vendim normativ i KLGJ-së parashikon se kërkesa për përshpejtimin e gjykimit duhet të paraqitet nga vetë pala ndërgjyqëse, por në rastin konkret kërkesja e ka ushtruar një mjet të tillë, duke paraqitur kërkesën për përshpejtimin e procedurave sipas nenit 399/6, pika 1, shkronja “b”, të KPC-së, kërkesë e cila i është rrëzuar nga Gjykata e Lartë. Në këtë mënyrë, bazuar në detyrimin për shmangien e formalizmit të tepruar që duhet të karakterizojë gjykimin e kërkesave për përshpejtim (*shih vendimin nr. 37, datë 05.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*), kjo kërkesë duhet të ishte e mjaftueshme për të vënë në lëvizje Gjykatën Administrative të Apelit për të përshpejtuar gjykimin sipas vendimit të KLGJ-së.

12. Në përfundim, çmojmë se Gjykata duhet të kishte vendosur pranimin e kërkesës, shfuqizimin e vendimit të Gjykatës së Lartë, që ka rrëzuar kërkesën për përshpejtimin e procedurave dhe detyrimin e Gjykatës Administrative të Apelit për të gjykuar çështjen brenda një afati të arsyeshëm, duke vlerësuar edhe rrethanat që lidhen me numrin e ulët të gjyqtarëve, numrin e lartë të çështjeve dhe volumin e punës së trupit gjykues konkret në atë gjykatë.

Anëtare: Sonila Bejtja, Marsida Xhaferllari